

1. Dlaczego PiS nie godzi się na powiązanie wypłat funduszy UE z praworządnością (argumenty podnoszone oficjalnie)?

a) Argument prawny:

PiS twierdzi, że kwestię oceny praworządności i ewentualnych konsekwencji jej naruszenia reguluje **wyłącznie Art. 7** Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), który określa procedurę postępowania instytucji unijnych w sytuacji wystąpienia zagrożeń dla praworządności w Państwach Członkowskich (dalej P. Cz.). Zastosowanie ewentualnych sankcji w ramach tej procedury (w tym odebranie prawa głosu) wymaga jednomyślności. Natomiast proponowane „Rozporządzenie Parlamentu i Rady o systemie warunkowości dla ochrony budżetu UE” nie jest częścią procedury opisanej w Art. 7. PiS twierdzi, że jest to instrument pozatraktatowy, a zatem bezprawny (tekst Rozporządzenia w języku angielskim w wersji z 12 listopada 2020 dołączam w Aneksie).

b) Argument proceduralny:

Politycy PiS twierdzą, że Rozporządzenie narusza zasadę **pewności prawa**, bo wprowadza **arbitralne i nieprecyzyjne kryteria** na podstawie których nieprzychylni Polsce urzędnicy (stronniczej i nieobiektywnej) Komisji Europejskiej będą mogli blokować wypłaty funduszy i w ten sposób wywierać na Polskę presję polityczną, także w celu przyjmowania obcych nam rozwiązań kulturowych, w tym innych „liberalno-lewackich”.

c) Argument polityczno-propagandowy:

Politycy PiS twierdzą, że Rozporządzenie odbiera nam **suwerenność**.

Wszystkie trzy argumenty są bezpodstawne i mają głównie cel propagandowy na użytek wewnętrznej walki politycznej. Omawiam je po kolei poniżej.

2. Czy Art. 7 TUE jest jedyną podstawą prawną jakichkolwiek postępowań w reakcji na naruszenia praworządności?

2.1. Art. 17.1 TUE jako ogólne zobowiązanie Komisji Europejskiej do przestrzegania Traktatów

Wbrew temu, co twierdzi PiS, **Art. 7 nie jest jedyną podstawą prawną** do postępowań przeciw naruszeniu praworządności. Na podstawie **Art. 17.1 TUE** (zob. poniżej) Komisja Europejska ma **traktatowy obowiązek** strzec wykonywania zapisów Traktatów i prawa europejskiego, w tym wartości zapisanych w Art. 2 TUE (zob. poniżej). W istocie, zasada „państwa prawnego” (zasada praworządności - *the rule of law*) jest wartością fundamentalną, przekrojową, na której „Unia się opiera”, i której należy przestrzegać we wszystkich obszarach działalności Unii.

Art.17.1 TUE:

„Komisja wspiera ogólny interes Unii i podejmuje w tym celu odpowiednie inicjatywy. Czuwa ona nad stosowaniem Traktatów i środków przyjmowanych przez instytucje na ich podstawie. Nadzoruje stosowanie prawa Unii pod kontrolą Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Wykonuje budżet i zarządza programami...”

Art. 2 TUE:

„Unia opiera się na wartościach poszanowania godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawnego, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości...”

Komisja złamałaby zatem Art. 17.1 Traktatu, gdyby nie reagowała na pojawienie się ryzyka naruszenia praworządności i nie podjęła prób powstrzymania P. Cz. przed tym naruszeniem. Argument, że Art. 7 jest jedyną podstawą prawną do postępowań o naruszenia praworządności pojawił się w **opinii służb prawnych** Rady (*Council Legal Services - CLS*) na temat Rozporządzenia. Wprawdzie politycy PiS chętnie powołują się na tę opinię, ale jest ona odosobniona i prawnie wątpliwa. Gruntowną krytykę tej opinii można znaleźć tu: (<https://verfassungsblog.de/never-missing-an-opportunity-to-miss-an-opportunity-the-council-legal-service-opinion-on-the-commissions-eu-budget-related-rule-of-law-mechanism/>).

2.2. Art. 322.1 jako szczegółowa kompetencja Parlamentu i Rady do określania warunków wykonania budżetu UE

Podstawą prawną omawianego „Rozporządzenia” nie jest Art. 7 TUE, ale Art. 322.1 Traktatu o Funkcjonowaniu UE (TFUE), określający kompetencje Parlamentu i Rady UE do przyjmowania rozporządzeń w obszarze budżetu i finansów. Rozporządzenia te określają m.in. **warunkowość** wykonywania budżetu (zob. poniżej).

Artykuł 322.1 TFUE:

*„Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Trybunałem Obrachunkowym, przyjmują w drodze **rozporządzenia:***
a) zasady finansowe określające w szczególności warunki uchwalania i wykonywania budżetu oraz przedstawiania i kontrolowania rachunków; b) zasady, które organizują kontrolę odpowiedzialności podmiotów finansowych, w szczególności urzędników zatwierdzających i księgowych.”

Przyjęcie Art. 322 TFUE za podstawę prawną rozporządzenia finansowego nie jest zresztą niczym nowym. **Warunkowość wypłat środków unijnych na podstawie Art. 322 jest od dawna stosowanym instrumentem kontroli wydatkowania środków w Unii.** Przykładem jest zapisana w rozporządzeniach wykonawczych do kolejnych budżetów wieloletnich Unii (*Common Provisions Regulation – CPR*) zasada **warunkowości makroekonomicznej** (*macroeconomic conditionality*), która uzależnia wypłaty z Funduszu Spójności od spełnienia wymogów w zakresie dyscypliny fiskalno-budżetowej, oraz zasada **warunkowości przeciwnaruszeniowej** (*infringement conditionality*), która uzależnia wypłaty z Funduszy Strukturalnych od przestrzegania przepisów finansowych, w tym zwalczania korupcji (zob.np. <https://research4committees.blog/2018/09/11/conditionalities-in-cohesion-policy/>.)

Art. 322.1 TFUE dający prawo Parlamentowi i Radzie wprowadzania rozporządzeń dotyczących warunków wykonywania budżetu, oraz Art. 17.1 TUE nakładający na Komisję obowiązek kontroli przestrzegania prawa unijnego przez P. Cz. **stanowią razem podstawę prawną** proponowanego mechanizmu powiązania wypłat z praworządnością.

2.3. Treść i język Art. 7 TUE

Nie ma też nic takiego w treści samego Art. 7 (zob. poniżej), co uniemożliwiłoby lub zakazywało innym instytucjom europejskim, w tym KE, bronić wartości z Art. 2, w tym praworządności. Wręcz przeciwnie, z Art. 7.1 wyraźnie wynika, że Komisja jest odpowiedzialna za systematyczną ocenę stanu praworządności w Państwach Członkowskich (P.Cz), bo ma prawo składania „uzasadnionych wniosków” do Rady na ten temat.

Artykuł 7 TUE:

1. *Na uzasadniony wniosek jednej trzeciej Państw Członkowskich, Parlamentu Europejskiego lub Komisji Europejskiej, Rada, stanowiąc większością czterech piątych swych członków po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, może stwierdzić istnienie wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Państwo Członkowskie wartości, o których mowa w artykule 2. Przed dokonaniem takiego stwierdzenia Rada wysłuchuje dane Państwo Członkowskie i, stanowiąc zgodnie z tą samą procedurą, może skierować do niego zalecenia. Rada regularnie bada, czy powody dokonania takiego stwierdzenia pozostają aktualne.*

2. *Rada Europejska, stanowiąc **jednomyślnie** na wniosek jednej trzeciej Państw Członkowskich lub Komisji Europejskiej i po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, może stwierdzić, po wezwaniu Państwa Członkowskiego do przedstawienia swoich uwag, **poważne i stałe naruszenie przez to Państwo Członkowskie wartości**, o których mowa w artykule 2.*

3. *Po dokonaniu stwierdzenia na mocy ustępu 2, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może zdecydować o zawieszeniu niektórych praw wynikających ze stosowania Traktatów dla tego Państwa Członkowskiego, łącznie z prawem do głosowania przedstawiciela rządu tego Państwa Członkowskiego w Radzie. Rada uwzględnia przy tym możliwe skutki takiego zawieszenia dla praw i obowiązków osób fizycznych i prawnych. Obowiązki, które ciążą na tym Państwie Członkowskim na mocy Traktatów, pozostają w każdym przypadku wiążące dla tego Państwa...”*

Byłoby zresztą nonsensem oczekiwać od Komisji, aby po złożeniu wniosku do Rady o pojawieniu się „wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Państwo Członkowskie wartości, o których mowa w artykule 2”, czekała z założonymi rękami, nie reagując na to ryzyko.

2.4. Procedura opisana w Art.7 ma charakter polityczny, a nie prawny,

Procedura Art. 7 ma charakter polityczny ponieważ decyzja o stwierdzeniu ewentualnego naruszenia wartości UE podejmowana jest w drodze głosowania w Radzie, a nie przed sądem. Zastosowanie procedury Art. 7 w przypadku Polski pokazało jej ograniczenia wynikające z jej politycznego charakteru. Po pierwsze, jest czasochłonna i nie może być wykorzystana do szybkiego reagowania na sytuację kryzysową, która może doprowadzić do poważnego naruszenia interesów finansowych UE. Po drugie, wystarczy, że dwa państwa są objęte tą procedurą, aby została ona całkowicie sparaliżowana, bo – jak pokazuje przykład Polski i Węgier - państwa te wspierają się wzajemnie blokując podjęcie decyzji w Radzie UE w trybie jednomyślności. W takiej sytuacji Art. 7 przestaje działać, a oba kraje mają wolną rękę w naruszaniu praworządności.

Oczywiście nie mogło to być intencją twórców Traktatu. Dlatego istnieje pełne uzasadnienie do podjęcia stosownych działań prawnych przez Komisję, a także Parlament i Radę, zanim pojawi się ryzyko naruszenia interesów finansowych Unii przez Państwo Członkowskie na

skutek łamania wartości, o których mowa w Art. 2 TUE. Gdy wybucha pożar, nie czeka się beczynnie na straż pożarną, ale podejmuje wszelkie możliwe działania w celu ograniczenia jego zasięgu i skutków. Art. 7 jest bronią ostateczną.

2.5. Art. 7 jako procedura ostatniej instancji

Polityczny charakter procedury Art. 7 i wysokie „progi” dla jego uruchomienia wyraźnie wskazują, że jest to mechanizm „ostatniej instancji” (*last resort*). W ust. 1 pisze się o „*wyraźnym ryzyku poważnego naruszenia*” wartości Art. 2, a w ust. 2 pisze się o „*poważnym i stałym naruszeniu*” tych wartości. A zatem Art. 7 świadomie nie jest pomyślany jako mechanizm **zapobiegania ryzykom** pojawiającym się na wczesnych etapach, ani ryzykom których nie można określić jako „poważne” i/lub „stałe”.

2.6. Mechanizm zaproponowany w Rozporządzeniu ma charakter prewencyjny

Mechanizm powiązania wypłat z praworządnością zaproponowany w „Rozporządzeniu” ma na celu zapobieganie pojawianiu się zagrożeń dla praworządności, które mogą mieć wpływ na budżet Unii. Ma być uruchamiany niezależnie od Art. 7 TUE (i ewentualnie równoległe do niego) w sytuacji gdy:

- a) krajowe zabezpieczenia nie działają wobec tych zagrożeń;
- b) pojawia się ryzyko, że środki UE będą niewłaściwie wydatkowane;
- c) zagrożenia praworządności mają charakter systemowy, a nie indywidualny (te ostatnie są przedmiotem postępowań przeciwnaruszeniowych w ramach Art. 258 TFUE).

2.7. Orzecznictwo TSUE

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem TSUE spoczywający na Komisji obowiązek obrony i kontroli stosowania zapisów Traktatów i prawa europejskiego rozciąga się na wszystkie polityki UE, w tym politykę budżetową. Orzecznictwo to bezpośrednio wiąże wartości wymienione w Art. 2 TUE z Art. 19.1 TUE (zob. poniżej), który nakłada na P. Cz. obowiązek zapewnienia „skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii – a więc również w zakresie ochrony prawnej wartości z Art.2 TUE.

Art. 19.1 TUE

„Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej obejmuje Trybunał Sprawiedliwości, Sąd i sądy wyspecjalizowane. Zapewnia on poszanowanie prawa w wykładni i stosowaniu Traktatów. Państwa Członkowskie ustanawiają środki niezbędne do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii.”

TSUE wielokrotnie zwracał uwagę na powiązanie praworządności z budżetem, dowodząc, że gdy nie są przestrzegane zasady praworządności, nie ma gwarancji, że będą przestrzegane wymagane zasady zdrowego zarządzania finansami UE.

3. Czy Rozporządzenie wprowadza arbitralne i nieprecyzyjne kryteria na podstawie których nieprzychylni Polsce urzędnicy stronnicej Komisji Europejskiej będą mogli blokować wypłaty funduszy i w ten sposób wywierać na Polskę presję polityczną?

3.1. Wypowiedzi polityków PIS

Mówił o tym na ostatnim posiedzeniu Sejm premier MM, oskarżając Komisję Europejską o chęć „zniewolenia” Polski. Argumenty takie obszernie przedstawiali też politycy Solidarnej Polski na niestawnej konferencji prasowej w Min. Sprawiedliwości 16.11.2020r, na której szantażowali Premiera MM że „utraci zaufanie”, jeśli nie zawetuje budżetu UE. We niedawnym wywiadzie dla interia.pl europoseł SP Patryk Jaki straszył: „Jeśli zgodzimy się na to rozporządzenie, unijni urzędnicy będą mieli możliwość zabierania Polsce pieniędzy, gdy nie będzie im się podobała nasza polityka w sprawie edukacji, oświaty, organizacji sądownictwa.”¹

3.2. Zmiany dokonane w treści Rozporządzenia usuwają szereg wątpliwości

Tekst Rozporządzenia, którego pierwszą wersję Komisja Europejska zaproponowała w marcu 2018r podlegał daleko idącym zmianom. Obecna wersja przyjęta przez Parlament i Radę na początku listopada jest znacznie bardziej precyzyjna i uwzględnia szereg uwag zgłaszanych przez różne instytucje na wcześniejszych etapach (m.in. uwzględnia w znacznym zakresie rekomendacje Europejskiego Trybunału Obrachunkowego). W szczególności, aby uniknąć arbitralności i dowolności interpretacji, w obecnym tekście Rozporządzenia znalazły się następujące uregulowania:

- a) w Art. 2: rozwinięcie i doprecyzowanie **zasady praworządności**, na którą składa się **sześć elementów**: legalność (stanowienia prawa), pewność prawa, zakaz arbitralnego działania władz publicznych, skuteczna ochrona sądowa przez niezależne sądy, trójpodział władz i równość wobec prawa;
- b) w Art. 2a zamieszczono indykatywną **listę naruszeń praworządności**;
- c) w Art. 3.1 doprecyzowano, że środki są podejmowane w sytuacji gdy „naruszenia praworządności **wpływają lub stwarzają ryzyko wpłynięcia** na zdrowe zarządzanie finansowe budżetem UE” (*affect or seriously risk affecting the sound financial management of the EU budget*);
- d) w Art. 3.2 wskazano konkretne **obszary działania władz publicznych** w których naruszenia praworządności są istotne z punktu widzenia Rozporządzenia;
- e) W Art. 4.2a znalazł się **zapis chroniący końcowych beneficjentów** i nakładający na rządy obowiązek pełnego kompensowania im strat z tytułu zastosowania środków przewidzianych Rozporządzeniem (dobra wiadomość dla samorządów);
- f) w Art. 4.3 podkreśla się, że przyjmowane środki muszą być „**proporcjonalne**”;
- g) w Art. 5 przewidziano szereg możliwości złożenia dodatkowych wyjaśnień przez P.Cz. i proponowania środków zaradczych zanim Komisja skieruje wniosek do Rady o zawieszenie wypłat.

3.3. To nie unijni urzędnicy podejmują decyzję o wstrzymaniu wypłat

Wbrew propagandowym zarzutom, że to biurokraci brukselscy (premier MM wspominał też o oligarchach brukselskich) mają decydować o tym czy Polskę ukarać czy nie, **decyzję o wstrzymaniu wypłat podejmuje Rada UE kwalifikowaną większością głosów** na uzasadniony wniosek Komisji. Jest to taki sam sposób podejmowania decyzji jak w Art. 7.1,

¹ <https://wydarzenia.interia.pl/raporty/raport-polityka-spojnosci-ue/artykuly/news-patryk-jaki-inne-panstwa-potrzebuj-tych-pieniedzy-bardziej-Patryk-Jaki,20.11.2020,https://www.msn.com/pl-pl/wiadomosci/polska/patryk-jaki-o-bud%5BCecie-ue-inne-kraje-potrzebuj%4%85-tych-pieni%4%99dzy-bardziej-ni%5BC-polska/ar-BB1bbTnJ?ocid=msedgntp>

choć próg wymaganej większości jest niższy (55% państw i 65% ludności UE, zamiast czterech piątych liczby państw).

3.4. Czy Polska jest dyskryminowana przez Komisję Europejską, która stosuje podwójne standardy w ocenie praworządności w P.Cz.?

Politycy PiS lubią skarżyć się na nierówne traktowanie przez Brukselę. Twierdzą na przykład, że w Niemczech czy w Hiszpanii sposób powoływania sędziów jest upolityczniony, bo rady sędziowskie są w tych krajach powoływane przez parlamenty, tak jak obecnie w Polsce. Ale nie mówią, że taki sposób powołania rady sądownictwa w Niemczech został uzgodniony wspólnie przez główne partie (a nie tylko przez partię rządzącą), i że w skład rady wybierani są przedstawiciele wielu partii (a nie tylko partii rządzącej). W Hiszpanii z kolei do wyboru rady potrzebna jest superwiększość 3/5 głosów w Parlamencie.

Problem w Polsce nie polega tylko na wyborze upolitycznionej KRS przez Sejm – co jest niezgodne z Konstytucją – ale na tym, że PiS rozmontował **wszystkie** bezpieczniki w systemie wymiaru sprawiedliwości, takie jak respektowanie zasady pluralizmu w nominacjach sędziowskich czy uwzględnianie w nominacjach zdania środowisk sędziowskich i samorządowych (jak jest w Niemczech czy we Francji). Podobnie jest z łączeniem funkcji ministra sprawiedliwości i prokuratora generalnego – co ma miejsce w innych krajach, ale towarzyszą temu dodatkowe mechanizmy kontroli i równowagi (np. w Austrii). Nie chodzi więc o to, że niektóre pojedyncze wątpliwe rozwiązania występują w innych krajach, ale o to, że w Polsce PiS w sposób systemowy usunął mechanizmy kontroli i równowagi, i w sposób totalitarny zawłaszcza cały wymiar sprawiedliwości.

I o ile PiS ma rację, mówiąc że organizacja sądownictwa jest domeną państw członkowskich, to zapomina dodać, że organizacja sądów musi spełniać wartości traktatowe, a więc zapewniać bezstronność i niezależność sędziów, równość wobec prawa, pewność prawa, czy zakaz arbitralności działania władz.

3.5. Polityka rodzinna, kulturalna, oświatowa nie są przedmiotem Rozporządzenia.

Politycy PiS często alarmują, że przyjęcie Rozporządzenia pozwoli na narzucanie Polsce przez Brukselę nieakceptowanych przez nas i obcych nam kulturowo rozwiązań w obszarze polityki rodzinnej, w oświacie i edukacji, czy w kulturze (Z. Ziobro, J. Kowalski, P. Jaki i in). Straszą, że Polska będzie zmuszona zaakceptować małżeństwa homoseksualne, adopcję dzieci przez pary jedнопłciowe, a nawet handel dziećmi na targach (M. Wójcik). To oczywiście nieprawda. **Polityka rodzinna, oświatowa, kulturalna należą do wyłącznych kompetencji Państw Członkowskich.** Owszem, w tych dziedzinach Unia może przyjmować dokumenty programowe, Komisja może ogłaszać komunikaty, ale nie mają one żadnej mocy prawnej i niczego nie można w tych obszarach Państwom Członkowskim narzucić. **W Rozporządzeniu nie ma zresztą ani słowa na temat spraw rodzinnych, edukacyjnych czy kulturowych.**

Celem tych bredni wygadywanych przez polityków PiS jest oczywiście postraszenie Polaków Unią, stworzenie wrażenia zagrożenia i zmobilizowanie do poparcia antyeuropejskiej polityki rządu.

To działania według najlepszych wzorców **rosyjskiej propagandy antyeuropejskiej.** To wierna kopia przekazów, jakie idą z Kremla.

3.6. Polska może zaskarżyć Rozporządzenie do TSUE

Zdumiewa, że politycy PiS nawet nie wspomnieli, że Polska – jak każde P. Cz. - ma **prawo zaskarżyć każdy akt prawny do TSUE** w celu sprawdzenia jego zgodności z Traktatami. Jeśli są przekonani, że Rozporządzenie jest niezgodne z Traktatami, najprostszą drogą do jego uchylecia nie jest wetowanie budżetu, ale skierowanie skargi do TSUE.

Co więcej, Polska może także **zaskarżyć do TSUE każdą indywidualną decyzję Rady o wstrzymaniu wypłat** środków, jeśli rząd uzna, że został skrzywdzony lub jest dyskryminowany.

Zamiast wykorzystania tych oczywistych dróg postępowania, rząd woli atakować Unię i grozić wetem.

3.7. Dlaczego Rozporządzenie nie budzi takich wątpliwości w 25 pozostałych Państwach Członkowskich?

Rozporządzenie zostało poparte przez 25 pozostałych P.Cz. Nie wyrażały one żadnych wątpliwości co do potrzeby takiego mechanizmu, ani co do sposobu jego funkcjonowania. To są okoliczności co najmniej podważające zasadność zarzutów o arbitralność czy stronniczość podnoszonych przez rząd PiS. Można w związku z tym podejrzewać, że prawdziwe powody sprzeciwu Węgier i Polski są inne.

4. Czy Polska straci suwerenność?

4.1. Polska jako kraj członkowski UE ma obowiązek przestrzegania przepisów prawa unijnego przyjętych zgodnie z Traktatami

Patryk Jaki ostrzega, że spór o praworządność to „walka o to, czy Polska będzie wolnym krajem”,² Janusz Kowalski pokrzykuje „weto albo śmierć”, a J. Kaczyński porównuje Unię do Moskwy. Premier MM w wystąpieniu sejmowym też odmieniał hasło suwerenność przez wszystkie przypadki. To puste gadanie pokazuje, jak łatwo być patriotą w czasach PiS...

Politycy PiS (może z wyjątkiem tych najgłupszych) sami nie wierzą w to, co mówią. Przyjmując Traktat Akcesyjny w referendum w 2003r i wchodząc do UE w 2004r Polska przyjęła na siebie obowiązek stosowania i przestrzegania Traktatów i prawa unijnego, wraz z zasadą praworządności wymienioną w Art. 2 TUE. Rozporządzenie – gdy zostanie przyjęte – staje się prawem unijnym. Polska może się nie z jego zapisami zgadzać, ale po jego przyjęciu (większością kwalifikowaną) ma obowiązek to prawo stosować. Zdarza się, że państwa bywają przegłosowywane, ale to nie zwalnia ich z obowiązku podporządkowania się. Tak się umówiły wszystkie państwa członkowskie wchodząc do UE i tak Unia działa.

4.2. Przystępując do UE Polska nie utraciła suwerenności

Argument o konieczności obrony (czy odzyskania) suwerenności jest podnoszony bardzo często przez PiS (i inne partie antyeuropejskie). Warto więc przypomnieć, że Polska wchodząc do UE nie utraciła suwerenności. **Polska jedynie zgodziła się – w sposób całkowicie suwerenny – powstrzymać się od wykonywania swej suwerenności w określonych dziedzinach i przekazać kompetencje decyzyjne w tych dziedzinach na poziom unijny.** Polska w każdej chwili może podjąć suwerenną decyzję o wyjściu z UE i powrócimy wówczas do wykonywania naszych suwerennych praw. Problem nie polega na tym, żeby być niezależnym od nikogo i od niczego – bo taka suwerenności nie istnieje w zglobalizowanym

² <https://wydarzenia.interia.pl/raporty/raport-polityka-spojnosci-ue/artykuly/news-patryk-jaki-inne-panstwa-potrzebujaja-tych-pieniedzy-bardziej>– Patryk Jaki, 20.11.2020

świecie - ale żeby wybrać taki zakres współpracy i współzależności z innymi państwami, aby jak najlepiej realizować polskie narodowe interesy i polską rację stanu.

5. Skutki weta

5.1. Rozporządzenia o warunkowości nie da się zawetować

Wprowadzie prezydencja niemiecka traktuje wieloletni budżet UE (Wieloletnie Ramy Finansowe - WRF), Europejski Program Odbudowy (EPO) oraz Rozporządzenie o warunkowości jako **jeden pakiet**, ale jest to tylko powiązanie negocjacyjne. Wszystkie trzy składniki pakietu są bowiem formalnie przyjmowane oddzielnie i według odrębnych procedur.

Do przyjęcia WRF (ok. 1074 mld euro na lata 2021-2027) potrzeba jednomyślnej decyzji wszystkich P.Cz., i tu właśnie Polska i Węgry grożą wetem. Bez ich zgody wieloletni budżet (uzgodniony z ich udziałem w lipcu 2020r) nie będzie przyjęty, a zatem od stycznia 2021r UE będzie funkcjonowała na podstawie prowizorium budżetowego.

Europejski Program Odbudowy – w obecnym kształcie prawnym – także wymaga zgody wszystkich P.Cz., ale dodatkowo musi być ratyfikowany przez parlamenty wszystkich P.Cz., bo jego realizacja wymaga przyjęcia zobowiązań finansowych w postaci zgody na zaciąganie przez Komisję pożyczek na rynku finansowym na rachunek wszystkich P.Cz na kwotę do 750 mld euro.

Natomiast **Rozporządzenie o warunkowości przyjmowane jest w zwykłej procedurze decyzyjnej**, czyli zwykłą większością głosów w Parlamencie Europejskim i kwalifikowaną większością głosów w Radzie UE. Treść rozporządzenia została wynegocjowana i uzgodniona między w trylogu między Parlamentem, Radą i Komisją, a Parlament już je przegłosował. Sondażowe głosowanie na Radzie (w ramach COIREPER) pokazało, że Rozporządzenie jest popierane przez wystarczającą liczbę P.Cz., a więc Polska i Węgry zostaną przegłosowane i Rozporządzenie zostanie formalnie przyjęte (ostatnio Słowenia zasygnalizowała, że może poprzeć sprzeciw PL i HU, ale to nie zmienia arytmetyki głosowania). Prezydencja niemiecka – w geście dobrej woli - czeka wprowadzie z formalnym głosowaniem na Radzie do ostatniego momentu, że dać czas Polsce i Węgrom na negocjacje, ale sprawa jest przesądzona. Rozporządzenie o warunkowości z całą pewnością wejdzie w życie 1 stycznia 2021r (choć rząd PiS w tej sprawie udaje głupszego niż jest).

5.2. Możliwe skutki finansowe

a) Fatalna strategia negocjacyjna rządu PiS

Weto Polski i Węgier może odnosić się więc tylko do WRF oraz do EPO, ale nie do Rozporządzenia. Strategia negocjacyjna rządu PiS opiera się na założeniu, że groźba weta skłoni część P.Cz. – zwłaszcza tych, które najbardziej potrzebują środków z Funduszu Odbudowy (Włochy, Hiszpania) - do ustępstw w sprawie praworządności.

To założenie jest jednak mało realne, i to z kilku powodów. **Po pierwsze**, 25 P.Cz. wyraziło już formalnie wstępne poparcie dla Rozporządzenia o warunkowości, mimo że wiedziały od dawna o możliwości weta przez PL i HU. Nie spodziewam się, aby w tej sytuacji jakieś P. Cz. wyłamało się z tych ustaleń (być może poza Słowenią). **Po drugie**, mamy bardzo jasne stanowisko grupy „oszczędnych” P.Cz. (Holandia, Austria, Szwecja, Dania i Finlandia – grupa „Frugal 5”), które wielokrotnie dawały do zrozumienia, że nie zgodzą się na żadne złagodzenie warunkowości, a jeśli do tego dojdzie, to będą one gotowe zawetować budżet.

Po trzecie, w przypadku weta PL i HU, pozostałe P.Cz. są w stanie znaleźć rozwiązanie, które zapewni im dostęp do środków z Funduszu Odbudowy (zob. pkt c poniżej). **Po czwarte**, po latach konfliktów na linii Warszawa-Bruksela (w tym odmowy rządu PiS respektowania unijnej decyzji z 2015r o jednorazowej relokacji uchodźców z Włoch i Grecji), pozycja negocjacyjna Polski w Unii jest bardzo słaba – panuje powszechna opinia, że rząd PiS prowadzi politykę egoistyczną, nie wykazuje się solidarnością wobec innych P.Cz, i traktuje UE jak bankomat. Agresywny język niedawnej uchwały Sejmu popierającej blokowanie przez rząd unijnego budżetu tylko umacnia to przekonanie. Nawet reszta Grupy Wyszegradzkiej nie popiera w tej sprawie Polski i Węgier.

b) Zawetowanie WFR.

Jeśli rząd PiS ostatecznie nie zgodzi się na przyjęcie WRF do końca grudnia, to od stycznia 2021r – zgodnie z Art. 315 TFUE (zob. poniżej) - Unia będzie funkcjonowała na podstawie **provisorium budżetowego**, teoretycznie dysponując w kolejnych miesiącach 2021r jedną dwunastą budżetu z 2020r. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że rok 2021 jest pierwszym rokiem nowej perspektywy finansowej, a dochody budżetu nie zostały formalnie przyjęte (z powodu weta PL i HU!), jest bardzo mało prawdopodobne, aby można było rzeczywiście realizować wydatki w tej wysokości. Co więcej, w obliczu niepewności co do tego jak długo będzie trwał impas budżetowy, z pewnością Komisja nie będzie godziła się na uruchamianie środków na projekty inwestycyjne, których okres realizacji wykracza poza jeden rok. Uwzględniając te ograniczenia, trzeba liczyć się z tym, że faktyczne wydatki w 2021r będą na poziomie nie większym niż 50-60% alokacji z 2020r. Nieprawdziwa jest więc głoszona przez polityków PiS teza, że w ramach prowizorium Polska będzie miała co najmniej tyle samo pieniędzy co w 2020r, a nawet że będzie tych pieniędzy więcej (!)³. Oznacza to, że w ramach prowizorium Polska będzie miała do dyspozycji ok. 40% środków mniej niż w przypadku przyjęciu budżetu (a nawet jeszcze mniej, bo część wydatków może zostać wstrzymana na podstawie Rozporządzenia o warunkowości).

Artykuł 315 TFUE.

Jeśli na początku roku budżetowego budżet nie był jeszcze ostatecznie przyjęty, wydatki mogą być dokonywane miesięcznie na rozdział, według przepisów rozporządzenia wydanego w wykonaniu artykułu 322, w granicach jednej dwunastej środków przyznanych w ramach danego rozdziału budżetu w poprzednim roku budżetowym, przy czym kwota ta nie może przekraczać jednej dwunastej środków przewidzianych w tym samym rozdziale w projekcie budżetu.

c) Zawetowanie EPO

Jeśli rząd PiS nie zgodzi się na EPO, pozostałe P.Cz. nie będą zapewne siedzieć z założonymi rękami, tym bardziej że wiele z nich potrzebuje jak najszybciej wsparcia finansowego. Rozważany jest projekt przyjęcia Funduszu Odbudowy przez pozostałe 25 P.Cz. w formie **porozumienia międzyrządowego** – czyli w takiej samej formule jak w 2013r przyjęto Pakt Fiskalny. Można także wykorzystać w tym celu zapisy traktatowe o **wzmocnionej współpracy** (Art.20 TUE – zob. poniżej, oraz Art.326-334 TFUE). W efekcie Program Odbudowy wejdzie w życie, ale Polska zostanie z niego wyłączone.

Artykuł 20 TUE

*1. Państwa Członkowskie, które pragną ustanowić między sobą **wzmocnioną współpracę** w ramach kompetencji niewyłącznych Unii, mogą korzystać w tym celu z*

³ Znowu nieszczęsny Patryk Jaki (zob. https://wydarzenia.interia.pl/raporty/raport-polityka-spojnosci-ue/artykuly/news-patryk-jaki-inne-panstwa-potrzebuja-tych-pieniedzy-bardziej-nld,4865113#utm_source=paste&utm_medium=paste&utm_campaign=chrome)

jej instytucji i wykonywać te kompetencje, stosując odpowiednie postanowienia Traktatów, z zastrzeżeniem ograniczeń oraz zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule i w artykułach 326–334 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Celem wzmocnionej współpracy jest sprzyjanie realizacji celów Unii, ochrona jej interesów oraz wzmocnienie procesu jej integracji. Współpraca taka otwarta jest dla wszystkich Państw Członkowskich w dowolnym czasie, zgodnie z artykułem 328 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Decyzję upoważniającą do podjęcia wzmocnionej współpracy Rada przyjmuje w ostateczności, jeżeli ustali, że cele takiej współpracy nie mogą zostać osiągnięte w rozsądnym terminie przez Unię jako całość, oraz pod warunkiem, że uczestniczy w niej co najmniej dziewięć Państw Członkowskich. Rada stanowi zgodnie z procedurą określoną w artykule 329 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

3. W obradach Rady mogą uczestniczyć wszyscy członkowie Rady, jednak w głosowaniu biorą udział tylko członkowie Rady reprezentujący Państwa Członkowskie uczestniczące we wzmocnionej współpracy. Zasady głosowania przewidziane są w artykule 330 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej...

d) Skutki finansowe weta: posumowanie

Gdyby strategia wetowania została ostatecznie zastosowana przez rząd PiS, Polska utraci wszystkie przewidywane dla niej środki z EPO, czyli ok. 27 mld euro z grantów i ok. 32 mld euro z pożyczek. Pieniądze te w znacznej części popłyną do pozostałych P.Cz. Nie będzie też Funduszu Sprawiedliwej Transformacji, z którego Polska mogłaby otrzymać 2-3 mld euro. Ponadto, Polska w ramach prowizorium budżetowego będzie mogła korzystać – zamiast z ok. 13 mld euro – jedynie z ok. 8 mld euro rocznie (czyli o ok. 5 mld euro rocznie mniej środków niż gdyby budżet został przyjęty). I powtórzmy, że wydatkowanie tych środków będzie oczywiście – wbrew naiwnym nadziejom PiS - objęte mechanizmem warunkowości.

5.3. Czy rząd PiS zawetuje budżet unijny?

Moim zdaniem ostatecznie do tego nie dojdzie. Prezydencja niemiecka zaproponuje premierowi MM jakiś pozorne ustępstwo, tak aby mógł wyjść z twarzą z pułapki, w jaką pod naciskiem Z. Ziobry sam się wmanewrował. Zostanie naprędce przygotowana jakaś polityczna deklaracja (bez żadnej mocy prawnej) lub aneks do Rozporządzenia, w którym znajdą się ogólne zapisy potwierdzające suwerenność, przywiązanie do Traktatów, dodatkowa procedura weryfikowania propozycji Komisji Europejskiej, czy dodatkowa procedura głosowania.

Trzeba też pamiętać, że cele polityczne Polski i Węgier są różne, a ich obecny sojusz jest czysto taktyczny. Premier V. Orban może w każdej chwili dogadać się z Unią, jeśli otrzyma gwarancje, że jego interesy finansowe nie ucierpią. Morawiecki zostanie wtedy sam, i znajdzie się w sytuacji między młotem (Unia) a kowadłem (Ziobro).

6. Prawdziwe powody sprzeciwu PiS wobec Rozporządzenia o warunkowości wypłat

6.1. Jeśli konsekwencje finansowe i polityczne są tak szkodliwe dla Polski, to dlaczego rząd PiS upiera się przy wecie?

Odpowiedź jest prosta. Ta samobójcza polityka, której jesteśmy świadkami, jest skutkiem podporządkowania polityki europejskiej wewnętrznej walce o władzę w Zjednoczonej Prawicy, i obsesyjnej chęci kontrolowania kolejnych obszarów życia publicznego. Kontrola praworządności przez instytucje unijne utrudniłaby lub uniemożliwiła PiS-owi pełne podporządkowanie sobie sądów, mediów, służb, prokuratury. Groziłaby też tym, że główni winni za łamanie prawa i Konstytucji zostaną pociągnięci do odpowiedzialności. Dlatego głównym obiektem ataków PiS-owskiej propagandy stała się Unia Europejska. Chodzi o obrzydzanie Polakom Unii Europejską na wszelkie możliwe sposoby. Temu ma służyć polityka dzielenia i straszenia społeczeństwa wymagowanymi zagrożeniami jakoby płynącymi z Zachodu. Niestety, ludzie którzy czerpią wiedzę głównie z TVP są gotowi uwierzyć w te steki bzdur, które wylewają się z publicznych kanałów.

6.2. To nieprawda, że chodzi o suwerenność – chodzi o bezkarność

Politycy PiS mówią, że chodzi o obronę polskiej suwerenności, która przecież jest bezcenna. Ale to nieprawda. Prawdziwym powodem tej szaleńczej szarży na Unię nie jest troska o Polskę, ale chęć zapewnienia sobie bezkarności, chęć zachowania całkowitej swobody w dalszym łamaniu prawa, w ograniczaniu demokracji, w żerowaniu na majątku spółek Skarbu Państwa, w obsadzaniu instytucji publicznych swoimi ludźmi. PiS chce móc dalej bezkarnie ograbiać Polaków z ich praw, ich pieniędzy, i ich godności, i nie chce żeby ktokolwiek wtrącał się do ich rządzenia. Pod pretekstem walki o „suwerenność” Kaczyński, Ziobro, Morawiecki, Macierewicz i inni – w trosce o własny interes - są gotowi wyprowadzić Polskę z Unii Europejskiej. Nie można na to pozwolić.

**Proposal for a
REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL
on a general regime of conditionality for the protection of the Union budget
(adopted by EP 5.11.2020)**

Article 1 Subject matter

This Regulation establishes the rules necessary for the protection of the Union budget in the case of breaches of the principles of the rule of law in the Member States.

Article 2 Definitions

For the purposes of this Regulation, the following definitions apply:

(a) 'the rule of law' refers to the **Union value enshrined in Article 2 TEU. The rule of law includes the principles of legality, implying a transparent, accountable, democratic and pluralistic law-making process; legal certainty; prohibition of arbitrariness of the executive powers; effective judicial protection, including access to justice, by independent and impartial courts, also as regards fundamental rights; separation of powers; and non-discrimination and equality before the law.** The rule of law shall be understood having regard to the other Union values and principles enshrined in Article 2 TEU.

b) ???

(c) 'government entity' means any public authority at all levels of government, including national, regional and local authorities, as well as Member State organisations within the meaning of [point 42 of Article 2] of Regulation (EU, Euratom) 2018/1046 of the European Parliament and of the Council⁴ (the 'Financial Regulation').

Article 2a Breaches of the principles of the rule of law

1. For the purposes of the application of this Regulation, the following may be indicative of breaches of the principles of the rule of law:

(a) **endangering the independence of judiciary;**

(b) **failing to prevent, correct and sanction arbitrary or unlawful decisions by public authorities, including by law enforcement authorities,** withholding financial and human resources affecting their proper functioning or failing to ensure the absence of conflicts of interests;

(c) **limiting the availability and effectiveness of legal remedies, including through restrictive procedural rules, lack of implementation of judgments, or limiting the effective investigation, prosecution or sanctioning of breaches of law.**

2. ???

⁴ Regulation (EU, Euratom) 2018/1046 of the European Parliament and of the Council of 18 July 2018 on the financial rules applicable to the general budget of the Union, amending Regulations (EU) No 1296/2013, (EU) No 1301/2013, (EU) No 1303/2013, (EU) No 1304/2013, (EU) No 1309/2013, (EU) No 1316/2013, (EU) No 223/2014, (EU) No 283/2014, and Decision No 541/2014/EU and repealing Regulation (EU, Euratom) No 966/2012 (OJ L 193, 30.7.2018, p. 1).

Article 3 Conditions for the adoption of measures

1. Appropriate measures shall be taken where it is established according to Article 5 **that breaches of the principles of the rule of law in a Member State affect or seriously risk affecting the sound financial management of the EU budget or the protection of the financial interests of the Union in a sufficiently direct way.**
2. For the purposes of the application of this Regulation, breaches of the principles of the rule of law shall concern one or more of the following:
 - (a) the **proper functioning of the authorities of that Member State implementing the Union budget**, including loans and other instruments guaranteed by the Union budget, in particular in the context of **public procurement** or grant procedures;
 - (ab) **the proper functioning of the authorities carrying out financial control, monitoring and audit**, and the proper functioning of effective and transparent financial management and accountability systems;
 - (b) the proper functioning of **investigation and public prosecution services** in relation to the investigation and prosecution of fraud, including tax fraud, **corruption** or other breaches of Union law relating to the implementation of the Union budget or to the protection of the financial interests of the Union;
 - (c) the **effective judicial review by independent courts of actions or omissions by the authorities** referred to in points a), ab) and b);
 - (d) **the prevention and sanctioning of fraud**, including tax fraud, corruption or other breaches of Union law relating to the implementation of the Union budget or to the protection of the financial interests of the Union, and the imposition of effective and dissuasive penalties on recipients by national courts or by administrative authorities;
 - (e) the recovery of funds unduly paid;
 - (f) the effective and timely cooperation with the European Anti-fraud Office and, subject to the participation of the Member State concerned, with the European Public Prosecutor's Office in their investigations or prosecutions pursuant to their respective legal acts and to the principle of loyal cooperation;
 - (g) other situations or conducts of the authorities of the Member States relevant for the sound financial management of the Union budget or the protection of the financial interests of the Union.

Article 4 Measures for the protection of the Union budget

1. Provided that the conditions foreseen in Article 3 are fulfilled and following the procedure foreseen in Article 5, one or more of the following appropriate measures may be adopted:
 - (a) where the Commission implements the Union budget in direct or indirect management pursuant to points (a) and (c) of Article 62 of the Financial Regulation, and where a government entity is the recipient:
 - (1) **a suspension of payments** or of the implementation of the legal commitment or a termination of the legal commitment pursuant to Article [131(3)] of Regulation (EU, Euratom) No 2018/1046;
 - (2) **a prohibition to enter into new legal commitments**;
 - (3) **a suspension of disbursement of instalments** in full or in part or a early repayment of loans guaranteed by the Union budget;
 - (4) a suspension or reduction of the economic advantage under an instrument guaranteed by the Union budget;

(5) a prohibition to enter into new agreements on loans or other instruments guaranteed by the Union budget.

(b) where the Commission implements the Union budget in shared management pursuant to point (b) of Article 62 of the Financial Regulation:

- (1) a suspension of the approval of one or more programmes or an amendment thereof;
- (2) a suspension of commitments;
- (3) a reduction of commitments, including through financial corrections or transfers to other spending programmes;
- (4) a reduction of pre-financing;
- (5) an interruption of payment deadlines;
- (6) a suspension of payments.

2. Unless the decision adopting the measures provides otherwise, **the imposition of appropriate measures shall not affect the obligations of government entities referred to in point (a) of paragraph 1 or of Member States referred to in point (b) of paragraph 1 to implement the programme or fund affected by the measure, and in particular the obligations they have towards final recipients or beneficiaries, including the obligation to make payments under this regulation and sector-specific or financial rules.** When implementing Union funds in shared management, Member States concerned by measures adopted pursuant to this Regulation shall report to the Commission on their compliance with these obligations every three months from the adoption of those measures.

The Commission shall verify whether applicable law has been complied with and where necessary take all appropriate measures to protect the Union budget, in line with sector-specific and financial rules.

3. **The measures taken shall be proportionate.** They shall be determined in light of the actual or potential impact of the breaches of the principles of the rule of law on the sound financial management of the EU budget or the financial interests of the Union. The nature, duration, gravity and scope of the breaches of the principles of the rule of law shall be duly taken into account. The measures shall, insofar as possible, target the Union actions affected by the breaches.

3a. **The Commission shall provide information and guidance for the benefit of final recipients or beneficiaries on the obligations by Member States referred to in paragraph 2** via a website or internet portal.

The Commission shall also provide, on the same website or portal, adequate tools for final recipients or beneficiaries to inform the Commission about any breach of these obligations that, in the view of these final recipients or beneficiaries, directly affects them. This paragraph shall be applied in a manner that ensures protection of persons reporting on breaches of Union law, in line with the principles set out in Directive (EU) 2019/1983, of the European Parliament and of the Council⁵. Information provided by final recipients or beneficiaries in accordance with this paragraph shall be accompanied by a proof that the concerned final recipient or beneficiary has lodged a formal complaint to the competent authority.

3b. **On the basis of the information provided by the final recipients or beneficiaries in accordance with paragraph 3a, the Commission shall do its utmost to ensure that**

⁵

[Title of the regulation on the protection of persons reporting on breaches of Union law]

any amount due by government entities or Member States in accordance with paragraph 2 is effectively paid to final recipients or beneficiaries, in line with in particular Article 63, point (b) of Article 68 (1) and Article 98 of Regulation (EU) 2020/...(Common Provisions Regulation).

Article 5 Procedure

1. Where the Commission finds that it has reasonable grounds to consider that the conditions of Article 3 are fulfilled, it shall, unless it considers that other procedures set out in Union legislation would allow it to protect the Union budget more effectively, **send a written notification to that Member State, setting out the factual elements and specific grounds on which it based its finding. The Commission shall without delay inform the European Parliament and the Council** of such notification and its contents.

1a. In light of the information received according to paragraph 1, the European Parliament may invite the Commission for a structured dialog on its findings.

2. When assessing whether the conditions of Article 3 are fulfilled, the Commission shall take into account relevant information from available sources, including decisions, conclusions and recommendations of Union institutions and other relevant international organisations and other recognized institutions.

3. The Commission may request any additional information required for its assessment, both before and after having sent the written notification pursuant to paragraph 1.

4. **The Member State concerned shall provide the required information and may make observations on the findings set out in the notification referred to in paragraph 1 within a time limit specified by the Commission, which shall not be less than one month nor more than three months from the date of notification of the finding.** In its observations, the Member State may propose the adoption of remedial measures to address the finding in the Commission's notification.

5. The Commission shall take into account the information received and any observations made by the Member State concerned, as well as the adequacy of any proposed remedial measures, when deciding whether or not to submit a proposal for a decision on the appropriate measures. **The Commission shall carry out its assessment within an indicative time limit of one month, and in any case within a reasonable timeframe from the date of receipt of that information.**

5bis. In the event the Commission envisages to make a proposal pursuant to paragraph 6, it shall beforehand **give the Member State the opportunity to submit its observations, in particular on the proportionality of the envisaged measures,** within one month.

5a. When assessing the proportionality of the measures to be imposed, the Commission shall have due regard to the information and guidance referred to in paragraph 2.

6. **Where the Commission considers that the conditions of Article 3 are fulfilled and that remedial measures proposed by the Member State under paragraph 4, if any, do not adequately address the finding in the Commission's notification, it shall submit a proposal for an implementing act on the appropriate measures to the Council within one month of receiving the Member State's observations or, in case no observations are made, without undue delay and in any case within one month**

of the deadline set in paragraph 5bis. The proposal shall set out the specific grounds and evidence on which the Commission based its finding.

7. The Council shall adopt the decision within one month of receiving the Commission's proposal. If exceptional circumstances arise, the period for adoption of the decision may be extended by a maximum of two additional months. With a view to ensuring a timely decision, the Commission shall make use of its rights under Article 237 TFEU, where it deems it appropriate.

8. The Council, acting by a qualified majority, may amend the Commission's proposal and adopt the amended text as a Council decision.

Article 6 Lifting of measures

1. The Member State concerned may, at any time, adopt new remedial measures and submit to the Commission a written notification including evidence to show that the conditions of Article 3 are no longer fulfilled.

2. At the request of the Member State concerned, or on its own initiative and at the latest after a maximum period of one year after the adoption of measures by the Council, **the Commission shall reassess the situation in the Member State concerned taking into account any evidence submitted by the Member State concerned, as well as the adequacy of new remedial measures.**

Where the Commission considers that the conditions of Article 3 are no longer fulfilled, it shall submit to the Council a proposal for a decision lifting the adopted measures.

Where the Commission considers that the situation leading to the adoption of measures has been remedied in part, it shall submit to the Council a proposal for a decision adapting the adopted measures.

Where the Commission considers that the situation leading to the adoption of measures has not been remedied, it shall address to the Member State concerned a reasoned decision and inform the Council thereof.

When the Member State concerned submits a written notification pursuant to paragraph 1, the Commission shall submit its proposal or adopt its decision within one month of receiving that notification. This period could be extended in duly justified circumstances, in which case the Commission shall without delay inform the Member State concerned of the reasons for the extension.

The procedure set out in paragraphs 2, 3, 4, 5, 6, 7 and 8 of Article 5 shall apply as appropriate.

3. Where measures concerning the suspension of the approval of one or more programmes or amendments thereof referred to in point (1) of Article 4(1)(b) or the suspension of commitments referred to in point (2) of Article 4(1)(b) are lifted, amounts corresponding to the suspended commitments shall be entered in the budget subject to Article 5 of Council Regulation (EU, Euratom) No 2020/... (MFF Regulation). Suspended commitments of year n may not be entered in the budget beyond year $n+2$.

Article 7 Informing the European Parliament

The Commission shall immediately inform the European Parliament of any measures proposed, adopted or lifted pursuant to Articles 4, 5 and 6.

Article 7a Reporting

1. The Commission shall report to the European Parliament and the Council on the application of this Regulation, in particular on the effectiveness of the measures adopted three years after its date of entry into force.

Article 8 Entry into force

This Regulation shall enter into force on the twentieth day following that of its publication in the Official Journal of the European Union. It shall apply from 1 January 2021.

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in all Member States.